

višje razgledne točke, na katero opozarja tabla. To je najvišja točka cele pešpoti: dviga se namreč 90 m nad morsko višino. Razgled se odpira tudi na kraško planoto in na verigo kraških vzpetin, z najvišjim vrhom Grmado (323 metrov). Po tej razgledni točki pešpot sledi stenam, ki se strmo spuščajo v morje. Vije se med samotnimi črnimi bori, razbrazdanimi polji in skalnatimi golicami z redkim grmičevjem, nato doseže umetno zasajen borov gozd in križišče, od koder pride do državne ceste št. 14.

Glavna steza se nadaljuje vzdolž roba sten; med goščavo in skalami vodi do razgledne točke, ki se

www.adhabgroup.it

ZAŠČITENO OBMOČJE NAM JASNO KAŽE PREHOD IZ GOZDA V SREDOZEMSKO MAKIO

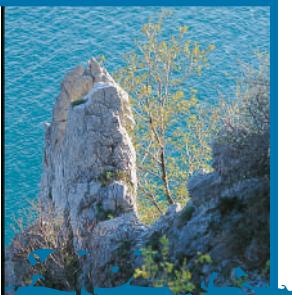

Rilkejeva pešpot

RILKEJEVA PEŠPOT

Pešpot pričnemo v Sesljanu, ob Uradu za turistične informacije (TIC). Steza obide kamp na desni in zapuščeni kamnolom ob morju na levi, nato pa prečka polje razbrazdanih apnenčastih skal, ki površje oblikujejo s svojimi žlebovi, melišči in razdrobljenimi kamni. Tu je mogoče opaziti nizke inзвite črne bore, ki kljubujejo skrajnim temperaturnim in padavinskim pogojem. Za seboj pustimo žlebasto skalovje in se podamo do bunkerja iz druge svetovne vojne, ki je danes postal razgledna točka. Spustimo se po ozkem hodniku v skali in pridemo do terase, od koder lahko občudujemo obalo pod seboj. Steza se nadaljuje med redko goščavo in skalovjem, vse do

odpira na ostankih še enega bunkerja iz druge svetovne vojne. Pešpot nas nato vodi do križišča, od koder se je mogoče podati do državne ceste ali pa nadaljevati po novejšem delu poti, ki pelje do Devina. Pešpot obide nekaj vojaških izkopov in se nadaljuje skozi gosto rastlinje mešanega gozda borov in črnik vse do Devina. Za obiskovalce s težavami pri hoji se steza začne v Devinu in se nadaljuje vse do razgledišča ob robu kamnitih sten.

Občina Devin Nabrežina – Comune di Duino Aurisina Nabrežina Kamnolomi, 25 – 34011 Nabrežina (TS)
Tel. (+39) 040 2017111 – faks (+39) 040 200245
TIC Sesljan – Sesljan 56/b – 34011 Sesljan (TS)
Tel./faks (+39) 040 299166

www.falesiediduino.it | info@falesiediduino.it

KAKO DO NAS

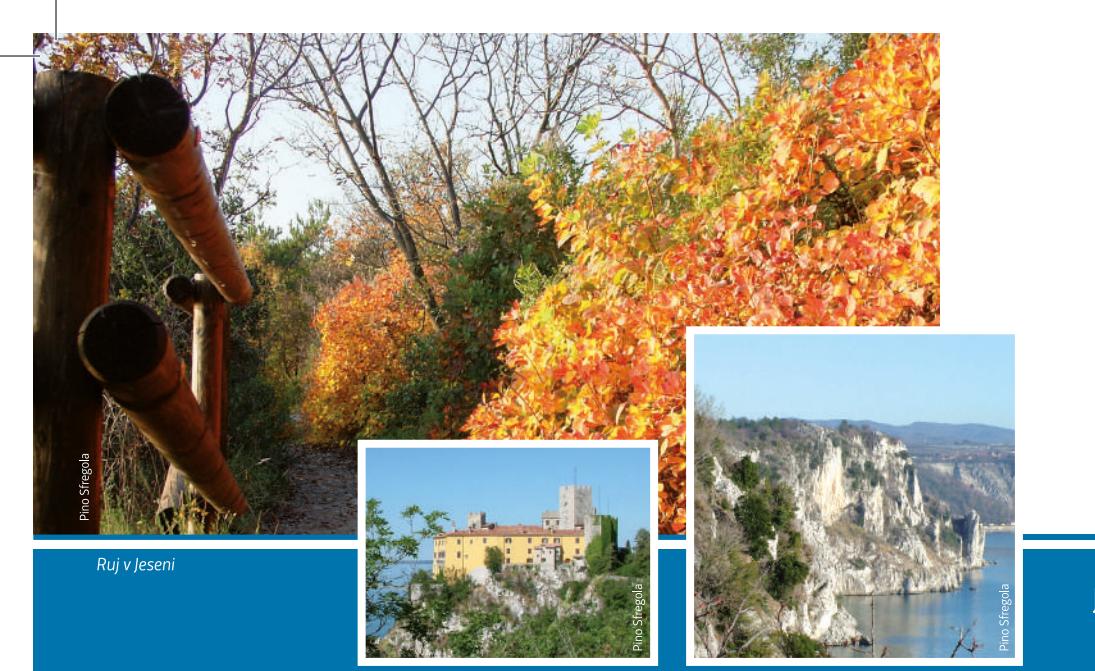
Do pešpoti se pripeljete po državni cesti št. 14 iz Trsta proti Tržiču. Po Sesljanu je, ob razpotju, ki pelje do morja, parkirišče, na katerem so table za Rilkejevo pešpot.
Do Rilkejeve pešpoti lahko pridete tudi iz Devina.

Za obiskovalce, ki prihajajo iz Benetk ali iz Vidma v smeri proti Trstu po avtocesti A4, svetujemo izvoz Devin (Duino).

Deželni Naravni Rezervat
**DEVINSKE
STENE**

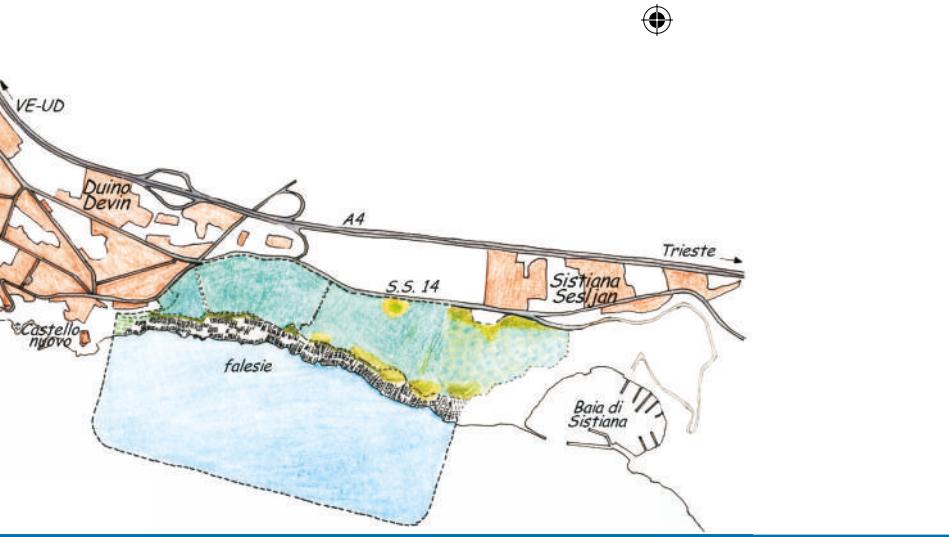

Ruj v jeseni

Pino Sregola

JESENI RUIJ RDEČE OBARVA POKRAJINO

Rezervat Devinskih sten je bil ustanovljen leta 1996. Park ima površino 107 hektarjev in se razteza v ozkem pasu, kjer je viden prehod iz prevlade srednje evropskih biološko geografskih značilnosti v sredozemske. Po- posebno razčlenjena biotska raznolikost se spaja z ne- verjetno lepo krajino, za katero so značilne bele ap- nenčaste stene, ki se spuščajo v morje.

1700 m dolgo pešpot, ki je poimenovana po pesniku češkega rodu Rainerju Marii Rilkeju, so otvorili leta 1987. Steza pelje iz parkirišč v Sesljantu oz. Devinu do Naravnega rezervata. Položnost poti omogoča vsem, da se sprehodijo po stezi in občudujejo morfologijo skal in bogastvo zaščitene flore in favne.

PRIPOROČAMO OGLED

Devinske stene so edini kraj na svetu, kjer raste *Centaurea kartschiana*, to je rastlina, ki uspeva na delu sten, ki je najblžji morju. Zanimivi so tudi kraški pojavi, ki jih povzroča erozija vode na apnenčastih površinah. Delovanje dežja tvori zanimiva brazdasta polja, žlebove in korita, lahko pa celo preluknja skalo in rastlinstvu omogoči, da raste tudi med kamenjem. Bela apnenčasta skala je glavni element rezervata in se kaže v posameznih stolpih ob obali ali v skalnatih golicah, ki so jih vzdolž roba izdolbli kraški pojavi. Vzdolž sten med novim Devinskim gradom in Sesljanskim zalivom, ob ostankih vojaških postojank, se vije Rilkejeva pešpot, s katere lahko občudujemo obširni razgled na Tržaški zaliv, od izliva Soče vse do Savudrije na Hrvaškem.

Pred približno 50 milijoni let, v dobi eocena, se je morsko dno navpično povzpelo nad površino zaradi sunkov afriške kontinentalne plošče, ki je porivala proti baltski plošči in ustvarila ostre stolpe, ki se dvigajo nad zalivom.

Kljub temu, da večino rezervata prekriva pas črnih borov, ki deli državno cesto št. 14 od Rilkejeve pešpoti, lahko vseeno na tem zaščitenem območju opazimo prehod iz gozda v sredozemsko makijo, ki jo večinoma sestavljajo črnike in gabri. Če se postopoma približujemo morju, opazimo, da se to rastlinstvo postopoma redči in daje prostor grmičevju (terpentinovec, pasji trn in še zlasti ruj) in skalni vegetaciji. Na meliščih in v globičah rasteta večinoma rešeljka in *Centaurea kartschiana*, endemična rastlina z rožnato vijoličastimi cvetovi.

PROTAGONIST REZERVE JE BELI APNENEC, KI GA OBLIKUJEJO KRAŠKI POJAVI

To je primerni habitat za plazilce (kače, gade, modrase in kuščarje) in za gnezdenje ptic, kot so puščavec, rumenonogi galeb, krokar, pa tudi sokol selec, ki je že vključen v seznam ogroženih živali in je našel zavetje v najmanj dostopnih delih sten. Med jesenjo in pomladjo je mogoče opaziti razne ptice selivke, ki se selijo ali tu prezimijo, kot so ponirki, medtem ko v borovem gozdu živijo ščinkavci, šoje, žolne, skobci in veverice.

